GIDEON BOIE hoopt dat het gemeentebestuur van Schaarbeek snel een noodplan op tafel legt voor verkeersveiligheid. Het draagvlak voor drastische maatregelen is er al.

Verkeersagressie los je niet op met een likje verf

Tientallen mensen gingen op straat liggen in Schaarbeek voor meer verkeersveiligheid. © belga

Bij elk verkeersongeval in Schaarbeek verstoppen de schepenen zich achter de burgemeester, die de gemoederen sust

Een silhouet van een bordeelvenster om het verkeer in Schaarbeek te vertragen lokte uiteenlopende reacties uit. Ikzelf vind de actie misplaatst en ondoordacht – op dat vlak deel ik de mening van Sihame Haddioui (Ecolo), schepen van Gelijke Kansen in Schaarbeek. Maar dat ze wel reageert op een flauwe grap van een reclamebureau, en zwijgt over de aanleiding, is minstens even aanstootgevend als de actie die ze bekritiseerde.

Een tienermeisje werd slachtoffer van een driest ongeval met vluchtmisdrijf op het kruispunt van de Waelhemstraat en de Helmetsesteenweg *(DS 19 juni)*. Het is een kruispunt als zovele in Brussel. Een grote asfaltvlakte op maat van de auto, gemaakt om de bochten vlotjes af te snijden. De actieve weggebruiker is overgeleverd aan een likje verf hier en daar. Dat Haddioui zwijgt, mag niet verbazen. Bij elk verkeersongeval in Schaarbeek verstoppen de schepenen zich achter de burgemeester, die de gemoederen sust.

Burgemeester Bernard Clerfayt (Défi) wijst doorgaans op de vele goede daden die het gemeentebestuur al ondernam, rekening houdend met beperkte bevoegdheden, middelen en mankracht. Voorts waarschuwt de burgervader voor overdrijving. Of het effect heeft, valt te betwijfelen. 'Schaarbeek is geen Francorchamps' was een freudiaanse ontkenning van de zuiverste soort. Vorige week klonk het relativerend dat de statistieken in Gent en Antwerpen niet beter zijn. Gisteren klonk het dat er niet meer ongevallen zijn in Schaarbeek dan vroeger.

Magische oplossing

In Schaarbeek draagt Ecolo-Groen de politieke verantwoordelijkheid voor verkeersveiligheid. De Helmetsesteenweg is een jaar of twee geleden nog maar heraangelegd. Maar ook de schepen die bevoegd is voor openbare werken, Vincent Vanhalewyn (Ecolo), zwijgt. De heraanleg van straten in Schaarbeek gebeurt *à l'identique*, hoogstens worden de straathoeken ruimer gemaakt. Paradoxaal genoeg worden de nieuwe straten breder aangelegd om fietssuggestiestroken mogelijk te maken, waardoor de laveerruimte voor de auto nog groter wordt.

Ook op het vlak van mobiliteit, een bevoegdheid van Adelheid Byttebier (Groen), blijft het wachten op verandering. Het bestuursakkoord beloofde een gemeentelijk mobiliteitsplan, maar dat blijft voorlopig dode letter. Een straat die dwars door het Josaphatpark loopt, wordt alleen in de zomermaanden verkeersvrij. Voor het kruispunt aan de Waelhemstraat werd alweer de klassieke oplossing van stal gehaald: een likje verf. Er kwamen extra strepen en symbolen als magische oplossing voor de verkeersonveiligheid. De asfaltvlakte blijft ongewijzigd, net als het poreuze buurtweefsel van Schaarbeek, waar eender wie overal en altijd met de auto kan doordringen.

Voorlopig blijven de verkeersongevallen in Schaarbeek het nieuws halen. Het ongeval met het tienermeisje aan de Waelhemstraat is het laatste in een lange rij van incidenten. Nog geen week eerder werd een kind van vier jaar aangereden een eindje verderop op de Helmetsesteenweg, nota bene op het zebrapad voor de schoolpoort. Eerder waren er de dodelijke ongevallen met journaliste Stephanie Verbraekel op de Haachtsesteenweg en een 86-jarige vrouw op het Liedtsplein. En dan spreken we nog niet over de andere gemeenten in Brussel, denk aan het ophefmakende dodelijke ongeval in Koekelberg.

Plant overal paaltjes

'Als de slachtoffers gevallen waren bij een terreuraanval, lag er al een noodplan op tafel', schreef mobiliteitsexpert Kris Peeters op sociale media. Een noodplan is wellicht het enige zinnige antwoord waarmee het gemeentebestuur het signaal kan geven dat verkeersagressie onacceptabel is. Misschien nog wel belangrijker: met een noodplan kan het college aangeven dat de tijd van bestuurlijke versnippering en politieke lethargie voorbij is.

Met elk ongeval klinkt de roep van burgerbeweging 1030/0 luider en breidt haar werking uit naar andere gemeenten in Brussel. De acties van burgerlijke ongehoorzaamheid – gisteren lagen meer dan honderd mensen neer op het kruispunt aan de Waelhemstraat – tonen het draagvlak voor drastische maatregelen.

Wat zal de inhoud van zo'n noodplan zal zijn? Laat dat het onderwerp zijn van een staten-generaal voor verkeersveiligheid in Brussel die alle betrokkenen en belanghebbenden bijeenbrengt. In afwachting heb ik een voorstel op maat van Schaarbeek: plant een paaltje. Net voor de verkiezingen van 26 mei werden in ijltempo op zowat elke straathoek van Schaarbeek honderden paaltjes geplaatst, om parkeren op straathoeken tegen te gaan. Hoe moeilijk kan het zijn om met een paaltje een straat af te sluiten voor doorgaand verkeer? Paaltjes om de steenwegen eenrichtingsverkeer te maken. Paaltjes om openbaar vervoer vrij baan te geven. Paaltjes om oversteekplaatsen te beveiligen. Paaltjes om kinderen veilig de schoolpoort te laten binnengaan.

GIDEON BOIE

Wie? Docent en onderzoeker Faculteit Architectuur (KU Leuven). Woont in Schaarbeek. Zijn zoon belandde op intensieve zorgen na een ongeval met vluchtmisdrijf op de Lambermontlaan.
Wat? De klassieke oplossingen volstaan niet om Schaarbeek veiliger te maken. Een staten-generaal voor verkeersveiligheid kan bepalen wat wel moet gebeuren.

SCOOP BART DOBBELAERE

'We zijn manifest niet goed bezig.'
(Bruno Tobback in 'De ochtend')

Ah, de postelectorale periode. Een mooie tijd voor de journalistiek. Overal zitten wel een paar politici met een ei en het fijne is dat zij daarmee niet naar een psycholoog of psychiater trekken, maar naar de media. Wij bieden een luisterend oor, knikken begrijpend en vragen ons daarna oprecht en bezorgd af of zij en hun partij niet te veel bezig zijn met zichzelf in plaats van met 'de mensen'.

'Open VLD voerde een derde keer campagne met hetzelfde verhaal over doeners en patati en patata.'
(Luc Van der Kelen maandag in 'Het Laatste Nieuws')

En als de partijen zelf niemand naar voren schuiven om te zeggen dat de partij niet goed bezig is, dan is er altijd wel een bevriende eminentie die overneemt. Overigens wordt de uitdrukking 'patati en patata' veel te weinig gebruikt in de moderne journalistiek.

'Jullie zoeken gewoon dingen die niet vindbaar zijn.'
(Herman De Croo in 'De ochtend')

Vlak voor zijn afscheid gaf Herman De Croo zijn visie op de journalistiek in *De ochtend*. Of er geen onenigheid is binnen de Open VLD, wou Radio 1 weten. Wis en waarachtig niet, stelde Herman, die duidelijk Luc Van der Kelen was vergeten te lezen. 'Jullie zoeken dingen die niet vindbaar zijn.' Wat natuurlijk manifest onwaar is. Zoals elke goede psychiater zijn wij best in staat om in een lang gesprek ieders diepste overtuiging bloot te leggen.

'U bent dan de enige die niet zat is in dat clubje.'
(Annelies Beck in 'Terzake')

Een goed psychiater moet ook confronterende vragen stellen. Neem nu Annelies Beck. Toen Johan Van Overtveldt het Spaanse Vox, een partij waarmee de N-VA in dezelfde Europese fractie zit, 'zatte nonkels' noemde, wist Beck nog wel een paar vreemde partijen op te noemen uit diezelfde fractie. 'U bent dan de enige die niet zat is?'

Johan Van Overtveldt keek eens naar zijn glas water, fronste en begon over de Tsjechen en enkele Baltische vertegenwoordigers met wie hij perfect door één deur kan. 'En de Tories natuurlijk.' Het wordt moeilijk om door één deur te gaan met een groep die de deur dichtslaat.

'Ze mogen geen psycholoog meer zijn, dus noemen ze zich maar coach.'
(Topdokter Guy T'Sjoen in 'Touché')

De endocrinoloog T'Sjoen ergert zich aan de wildgroei van lifestylecoaches, burn-outcoaches, lifebalance-coaches, opruimcoaches, mental coaches, loopbaancoaches, jobcoaches ... Best interessant. Maar wat we vooral willen weten is bij hoeveel van die coaches Wouter Beke intussen klant is. En of we soms kunnen helpen met een interview in *DS Weekblad*.

'Op korte termijn willen we succesvol zijn.'
(Simon Davies op Twitter)

Manifest met een ei. © id

Manifest onvindbaar. © jk

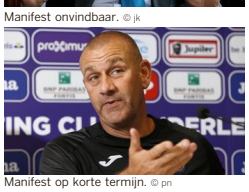

Manifest op korte termijn. © pn

Zou Guy T'Sjoen beseffen hoeveel coaches er alleen al op Anderlecht rondlopen? De Anderlechtsupporters worden trouwens verwend. Niet alleen is er de komst van Vincent Kompany, nu blijkt de nieuwe trainer, Simon Davies, ook een strak plan te hebben. Succesvol zijn. Op korte termijn weliswaar.

De eerste matchen van Anderlecht zijn zaterdag op RWDM en de week erna op Oudenaarde. De kortetermijnplanning moet dus lukken.

'Het vertrek uit de EU is het grootste project voor het Verenigd Koninkrijk sinds de Tweede Wereldoorlog.'
(Alison Rose, de Britse ambassadeur in Brussel, in 'De Morgen')

Dat verklaart meteen waarom het zo lang duurt en gepaard gaat met enkele schermutselingen. Maar waar het voorlopig zelden over gaat, is de positie van de Engelse taal in Europa. Iedereen bij ons begon na de Tweede Wereldoorlog Engels te spreken, maar straks wordt het slechts door een verwaarloosbaar gedeelte van de EU gesproken. Tijd om daar eens *gründlich* over na te denken.

'Jeugdraad voert hippe naam weer af omdat hij niet werkt.'
('Het Nieuwsblad')

Daar heb je het al. De jeugdraad van Heist-op-den-Berg had zichzelf in 2016 de Hothcrew genoemd om meer jongeren aan te brengen. Hoth stond voor Hest on the Hill. *Really*. Het werd een *epic fail*. 'Holy fucking shit', mompelde nog iemand van de Hothcrew, maar het was *umsonst*. De naam moet weg. De kids lusten die spielereien niet meer.

Alsof iemand ooit 'kids' kon smaken.

Scoop kiest elke week een aantal citaten, met een kritische blik op sterke verhalen en hoe ze in de media gebracht worden.

'Als je deals sluit met Vox zal je uiteindelijk je handen vuil maken, en op de een of andere manier ook je ziel'

De Franse ex-premier **MANUEL VALLS**, die kandidaat-burgemeester van Barcelona was voor Ciudadanos, pleitte voor een cordon sanitaire rond Vox, maar zijn partij kon zich daar niet in vinden. Ciudadanos heeft deze week met hem gebroken na een ander meningsverschil (in 'El País').

Hoe een 'zootje ongeregeld' politiek toch kan wegen

Bijna niemand voelt zich helemaal thuis in een Europese fractie, of er 'zatte nonkels' zitten of niet. Toch functioneren de meeste fracties behoorlijk goed. STEVEN VAN HECKE weet wat de sleutel tot succes is.

De beslissing van de N-VA om de komende vijf jaar in het Europees Parlement de ECR-fractie te delen met het anti-Catalaanse Vox, doet naar adem happen, zowel bij de partij die haar keuze probeert te verdedigen als bij kritische tegenstanders van deze demarche. De creatieve beeldspraak lijkt alvast de winnaar te worden. Volgens kersvers Europarlementslid Geert Bourgeois 'heb je in elke fractie wel een zatte nonkel', terwijl Europese fractievorming volgens N-VA-ondervoorzitter Lorin Parys neerkomt op 'kies uw miserie' *(DS 20 juni)*.

Politicoloog Bart Maddens bestempelt op zijn beurt de Europese fracties als niet meer dan 'een zootje ongeregeld' *(DS 20 juni)*. Het is duidelijk dat in de woordenstrijd om het eigen gelijk de fracties in het Europees Parlement het gelag betalen. Dat is grotendeels onterecht, toch voor wie de intellectuele moed heeft om de complexe Europese politieke realiteit onder ogen te zien.

Stokebrand Orban

Eerst de zatte nonkels. Uiteraard zijn er problemen in verschillende politieke families, zoals de EVP al geruime tijd worstelt met de Hongaarse premier Viktor Orban, de liberalen een probleem hebben in Tsjechië en de socialisten in Roemenië. Maar dat heeft bitter weinig met fractievorming te maken. Neem de Fidesz-parlementsleden in de EVP-fractie: ze halen zowat de laagste score op het vlak van dissident stemgedrag. Hun afgevaardigden stemden in de politieke raad van de EVP zelfs voor de eigen tijdelijke uitsluiting.

Het probleem is niet een gebrek aan cohesie, maar stokebrand Orban. Hij is het die zijn partij een koers doet varen die onverenigbaar is met de EVP. Dat is een crisis in een lange, duurzame relatie en is geenszins vergelijkbaar met de keuze om al of niet tot een fractie toe te treden, zeker niet als de partij, zoals de N-VA, tot nader order tot een andere politieke familie – de Europese Vrije Alliantie – behoort. Bij de EVP is zo'n spagaat niet eens toegestaan.

Dat de politici zich in zo'n fractie uiteindelijk nooit honderd procent thuis voelen, is veeleer de regel dan de uitzondering. Per slot van rekening bestaat de EU uit 28 lidstaten en zijn er meer dan tweehonderd partijen vertegenwoordigd in het Europees Parlement. Diversiteit is geen verrassing. En dus zijn Europese politieke families en hun fracties in het Europees Parlement niet volledig vergelijkbaar met wat wij gewend zijn op Vlaams of federaal vlak. Het tegendeel zou veeleer verbazen. Europese politiek bedrijven is een beetje zoals op reis gaan: wie het graag zoals thuis heeft, blijft beter thuis.

Commissie vs. plenum

Dat zo'n divers parlement in staat is om tot beslissingen te komen, is wel een verrassing. Met dank aan de fracties die heel wat van die verscheidenheid absorberen en kanaliseren. De sleutel tot succes van dit 'zootje ongeregeld' is cohesie. Want parlementsleden van dezelfde fractie hebben er zelf alle voordeel bij om elkaar te vertrouwen om zich een mening te vormen over allerlei politieke dossiers. Wie steun geeft, zal die ook krijgen van de fractiegenoten. Dat werkt behoorlijk, zelfs bij de ECR-fractie. In de voorbije regeerperiode liet die een cohesie van zo'n 75 procent optekenen, een score die niet veel lager was dan de vermaledijde traditionele politieke families.

Europese politiek bedrijven is zoals op reis gaan: wie het graag zoals thuis heeft, blijft beter thuis

Hoe zou het ook? Het Europees Parlement telt twintig commissies. Vlaamse partijdelegaties hebben maar in twee tot vier commissies eigen vertegenwoordigers. Voor alle andere commissies zijn ze dus aangewezen op de fractiegenoten. De nieuwe N-VA-Europarlementsleden zullen zich ongetwijfeld kundig van hun taak kwijten en bijgestaan worden door excellente medewerkers, maar als puntje bij paaltje komt, zullen ze hun ECR-fractiegenoten dankbaar zijn wanneer ze in het plenum moeten stemmen over dossiers die ze niet hebben kunnen opvolgen. Op die manier blijft de afgedwongen vrijheid grotendeels dode letter.

In voor de partij cruciale dossiers kunnen de N-VA-Europarlementsleden altijd afwijkend stemmen, maar dat wordt ook in de andere fracties toegestaan. Alleen is het voordeel kortstondig. Wie op langere termijn de neuzen het meest in dezelfde richting krijgt, partij en fractie op elkaar afstemt, discussies intern weet te houden en kan terugvallen op een goed geolied partijapparaat, wint aan politieke macht. Precies zoals de N-VA daar in Vlaanderen en België met succes in is geslaagd.

STEVEN VAN HECKE
Hoofddocent Europese en vergelijkende politiek (KU Leuven).

CORRECTIES & AANVULLINGEN

Webwinkel. De pakjes van Coolblue worden op zondag door Bpost geleverd, niet door Post.nl *(DS 20 juni)*. Bpost gaat dit voortaan ook doen voor Bol.com.